

POEZIE: Colaj de singurătăți

Scris de Antonia Zavalic

Joi, 08 Septembrie 2011 19:29 - Ultima actualizare Joi, 08 Septembrie 2011 19:34

Ți-am spus că oamenii trec prin tine

și că, nici măcar nu se ating atomii.

Fiecare-și vede de drum: e era atingerii nesimțite.

Prin parc, pe stradă, la o terasă

toți își beau cafeaua evitând contactul,

o lovitură, ar fi chiar de dorit!

Și când merg și când aleargă

în umbră, doar tăcerea se face auzită.

Pași sună în ecou: nimeni.

De câte ori cade sufletul,

sub incidența ochilor orbi de mâini?

Colaj în nonculori

Tablă de șah plină de nebuni!